

wołanego rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r., oraz że wszelkie wkłady i inwestycje dokonane przez byłe władze zaborcze lub okupacyjne oraz przez Skarb Państwa Polskiego przerachowuje się, jeśli chodzi o te koleje, według pełnych stawek skali § 2 rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r.

§ 2. Jeżeli przy zastosowaniu przepisów § 16 ustęp 3 rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r. obligacje musiałyby być przerachowane w mierze nie-dosięgającej 15% sum, obliczonych według skali § 2 rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r., należy w pierwszym rzędzie zmniejszyć w odpowiednim stosunku kapitały własne kolei o sumy, potrzebne do wyrównania 15%-ego przerachowania obligacji, a nawet odpisać je w zupełności, a dopiero o ileby te środki nie wystarczyły, wchodzi w zastosowanie odpowiedzialność Skarbu Państwa z tytułu udzielonej gwarancji.

§ 3. Przewartościowanie akcji kolei prywatnych w b. dzielnicy austriackiej, za które gwarancja ciąży na Skarbie Państwa Polskiego, odbędzie się według przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 czerwca 1924 r. o bilansowaniu w złotych (Dz. U. R. P. № 55 poz. 542) przy analogicznem zastosowaniu przepisów § 16 ust. 3 rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r. Bilans otwarcia powinien być ułożony przy udziale przedstawiciela Ministra Kolei i zatwierdzony przez Ministra Kolei w porozumieniu z Ministrem Skarbu, a wszelkie wkłady i inwestycje, dokonane przez b. władze zaborcze lub okupacyjne oraz przez Skarb Państwa Polskiego, przerachowuje się, jeśli chodzi o te koleje, według pełnych stawek skali § 2 rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r.

Gdyby przy zastosowaniu przepisów rozporządzenia o bilansowaniu w złotych miara przewartościowania tych akcji miała nie osiągnąć 15% sum, obliczonych według skali § 2 rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r., to kwotę potrzebną na takie podwyższenia miary przewartościowania uzyska się w pierwszym rzędzie w drodze odpowiedniego zmniejszenia, a nawet, całkowitego odpisania kapitałów własnych kolei.

§ 4. Pożyczki, zaciągnięte przez koleje prywatne w instytucjach kredytowych i będące podkładem emitowanych przez te instytucje obligacji, będą przerachowane w ten sam sposób i według tych samych zasad jak długi obligacyjne kolei prywatnych (§ 16 ustęp 3-ci rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r.)

Odsetki zaległe, a nieprzedawnione nie będą dochodzone jako objęte przerachowaniem długu głównego.

Przepisy § 7 ustęp 1, 3 i 4 oraz § 8 powołanego wyżej rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r. stosuje się odpowiednio do pożyczek, o których mowa w ustępie 1-ym.

§ 5. Przerachowanie obligacji, ciążących na powyższych pożyczkach, nastąpi odpowiednio do przepisów §§ 12 — 15 powołanego wyżej rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r.

Jeżeliby jednak miara przerachowania tych obligacji przy zastosowaniu powyższych postan-

wień nie dosięgała 15% sum, obliczonych według skali § 2 cytowanego rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r., obligacje te zostaną mimo to przerachowane na 15% sum, obliczonych według tej skali. Celem wyrównania brakującego w tym przypadku pokrycia instytucja, emitująca obligacje, może żądać w pierwszym rzędzie zmniejszenia w odpowiednim stosunku albo nawet zupełnego odpisania kapitałów własnych kolei, której długi miałyby być przerachowane poniżej 15% sum, obliczonych według skali § 2 rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r., a dopiero po wyczerpaniu tej drogi wchodzi w zastosowanie odpowiedzialność Skarbu Państwa z tytułu gwarancji.

§ 6. Obligacje i akcje, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, ostemplowane stemplem zagranicznym, stwierdzającym ich należność do obywateli państw obcych, których dotyczą postanowienia § 43 rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r., będą przerachowane w takim stosunku, jaki wynika z zastosowania tych postanowień.

Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Kolei określi sposób wymiany akcji, przejętych przez b. rząd austriacki tytułem udziału w kapitale zakładowym odnośnych kolei, na akcje złotowe.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

§ 8. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Kolei w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów

i Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Kolei: *Tyszka*

1028.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 27 grudnia 1924 r.

o przerachowaniu zobowiązań Skarbu Państwa Austriackiego i Węgierskiego, tudzież zobowiązań funduszu krajowego galicyjskiego, które ciążą na Skarbie Państwa Polskiego.

Na zasadzie art. 1 lit. F. punkt 1 i art. 2 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i poprawie gospodarstwa społecznego (Dz. U. R. P. № 71 poz. 687) oraz zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1924 r., stanowią co następuje:

§ 1. Obligacje długu przedwojennego austriackiego i węgierskiego, zarejestrowane i ostemplowane zgodnie z przepisami ustawy z dnia 10 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. № 45 poz. 269) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 20 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 70 poz. 469), które zostaną przejęte na ciężar Skarbu Państwa, ulegają przerachowaniu według poniżej podanych przepisów.

§ 2. Obligacje wyrażone w złocie (guldeny złote lub korony złote) będą wymienione na obligacje pożyczki konwersyjnej, emitowanej według przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 27 poz. 274) po kursie 30 złotych za 100 koron nominalnych.

§ 3. Austrjackie bony skarbowe 4 $\frac{1}{2}$ %-owe (rozporządzenie z dnia 20 lipca 1921 r. § 1 lit. A poz. 11), należące do seryj, które miały być wykupione po dniu 16 lipca 1920 r., oraz obligacje 4 $\frac{1}{2}$ %-owej węgierskiej renty amortyzacyjnej z r. 1914 (rozporządzenie z dnia 20 lipca 1921 r. § 1 lit. B poz. 6), należące do seryj, które miały być wykupione po dniu 21 lipca 1921 r., będą wymienione na obligacje pożyczki konwersyjnej (§ 2) po kursie 25 złotych za 100 koron nominalnych.

§ 4. Obligacje wyrażone w koronach lub walucie srebrnej oraz obligacje 4 $\frac{1}{2}$ % amortyzowanej pożyczki kolejowej (rozporządzenie z dnia 20 lipca 1921 r. § 1 lit. A. p. 1—6, 8, 9, 10 i 21) będą wymienione na obligacje pożyczki konwersyjnej po kursie 2 zł. za 100 koron nominalnych, z wyjątkiem wymienionych w § 5.

W drodze wyjątku Minister Skarbu może zezwolić fundacjom, funduszom dobroczynnym, instytucjom dobroczynnym, wyznaniowym i oświatowo-kulturalnym na wymianę tych tytułów po kursie 15 zł. za 100 koron nominalnych.

§ 5. Obligacje kolejowe, zabezpieczone na kolejach państwowych b. dzielnicy austriackiej, lub powstałe z wykupna tych kolei, będą wymienione na emitować się mającą specjalną konwersyjną pożyczkę kolejową po kursie 15 złotych za 100 koron nominalnych. Pożyczka ta zostanie zabezpieczona na kolejach państwowych Dyrekcji Krakowskiej, Lwowskiej i Stanisławowskiej, przyczem zabezpieczenie jej będzie wpisane w gruntowych księgach kolejowych w miejsce zabezpieczenia wpisanego dla skonwertowanych obligacji. Obligacje konwersyjnej pożyczki kolejowej będą oprocentowane w stosunku 5% rocznie i amortyzowane drogą losowania w ciągu lat 40 od daty emisji. Szczegółowe warunki emisji tej pożyczki określi Minister Skarbu.

§ 6. Obligacje kolei Albrechta 5% z r. 1877 (rozporządzenie z dn. 20 lipca 1921 r. § 1 lit. C p. 1) będą wymienione na obligacje kolejowej pożyczki konwersyjnej (§ 5) w stosunku 30 zł. za 100 koron nominalnych.

§ 7. Także niezarejestrowane i nieostemplowane (§ 1) obligacje kolejowe, zabezpieczone na tych liniach państwowych, które w całości znajdują się na terytorjum Polski, będą wymienione na obligacje kolejowej pożyczki konwersyjnej po kursie 15 złotych względnie 30 złotych (§ 6) za 100 koron, jednakowoż obligacje ostemplowane stemplem zagranicznym, stwierdzającym należność do obywateli państw obcych, których dotyczą postanowienia § 43 rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań prywatno-prawnych, będą wymienione w takim stosunku, jaki wynika z zastosowania tych postanowień.

§ 8. Przerachowanie należności, przypadających na Polskę na mocy traktatu w St.-Germain z niezarejestrowanych i nieostemplowanych (§ 1) obligacji kolei węgiersko-galicyskiej, jak niemniej należności z zarówno ostemplowanych, jak nieostemplowanych obligacji b. kolei północnej im. ces. Ferdynanda oraz przypadającej na Państwo Polskie renty wykupna tej kolei, o ile te należności obciążają Polskę na mocy traktatu w St.-Germain, nastąpi na mocy układów z Rzeczypospolitą Czechosłowacką i Państwem Węgierskim, względnie z Rzeczypospolitą Czechosłowacką i Rzeczypospolitą Austriacką, przyczem miara przerachowania tych należności nie może przewyższać 15 zł. za 100 koron nominalnych.

§ 9. Obligacje, które Polska obowiązana będzie wydać na mocy aneksu do art. 203 traktatu w St.-Germain i art. 186 traktatu w Trianon wzajemian za przypadające na nią do spłaty obligacje długu przedwojennego austriackiego i węgierskiego, wyrażone w walucie koronowej lub srebrnej, będą emitowane w stosunku: 1 zł. = 1.800.000 mk. = 2.571.425 koron nominalnych, o ile w drodze umów międzynarodowych miara przerachowania zobowiązań Polski z tego tytułu nie zostanie podwyższona, przyczem nie może ona być wyższą od określonej w § 4 dla należności z odpowiednich obligacji zarejestrowanych i ostemplowanych.

§ 10. Obligacje pożyczek, zaciągniętych przez b. kraj Galicję, będą wymienione na obligacje pożyczki konwersyjnej (§ 2) po kursie 20 złotych za 100 koron, jednakowoż obligacje ostemplowane stemplem zagranicznym, stwierdzającym należność do obywateli państw obcych, których dotyczą postanowienia § 43 wyżej powołanego rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r., będą wymienione w takim stosunku, jaki wynika z zastosowania tych postanowień.

Obligacje 4 $\frac{1}{2}$ %-owej pożyczki krajowej na cele gospodarcze z r. 1914 będą wymieniane (konwertowane) na żądanie posiadaczy na nowe obligacje po kursie 25 złotych za 100 koron. Warunki emisji tych nowych obligacji określi Minister Skarbu.

§ 11. Należność za kupony zaległe do dnia 30 czerwca 1925 roku nie będzie osobno dochodzona jako uwzględniona w mierze przerachowania długu głównego. Wyjątek stanowią kupony od walorów wymienionych w §§ 2 i 3.

§ 12. Niespłacone wierzytelności, zabezpieczone hipotecznie na nieruchomościach państwowych, a wynikię bądź z pożyczek, bądź z zobowiązań do spłaty ceny kupna, lub kosztów budowy, zaciągniętych przez rząd austriacki lub węgierski, przerachowuje się według postanowień §§ 5 i 6 rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r.

Wierzytelności niezabezpieczone hipotecznie, wynikię z zobowiązań do spłaty ceny kupna lub kosztów budowy, zaciągniętych przez rząd austriacki lub węgierski, które zostały przez komisję odszkodowań w myśl art. 203 traktatu w St.-Germain względnie art. 186 traktatu w Trianon, zaliczone na ciężar Polski, przerachowuje się na 10% sum obliczonych według skali § 2.

§ 13. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

§ 14. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych i Sprawiedliwości oraz w zakresie §§ 4—8 z Ministrem Kolei.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów

i Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Spraw Zagranicznych: *Al. Skrzyński*

Minister Sprawiedliwości: *A. Żychliński*

Minister Kolei: *Tysza*

1029.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 27 grudnia 1924 r.

o przeliczowaniu na nową walutę i ustaleniu wartości zobowiązań, wynikających z przepisów o ubezpieczeniu i odszkodowaniu z tytułu wypadków przy pracy.

Na mocy art. 1 punkt F lit. 1 i art. 2 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i poprawie gospodarstwa społecznego (Dz. U. R. P. № 71 poz. 687) oraz zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1924 r. stanowiąco następuje:

§ 1. Renty (odprawy), przysługujące z tytułu ubezpieczenia od wypadków na mocy III księgi ordynacji ubezpieczeniowej z dnia 19 lipca 1911 r. (Dz. Ust. Rzeszy Niem. № 42) z wyjątkiem wymienionych w § 4 niniejszego rozporządzenia, a płatne po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, przeliczują się na złote, jak następuje:

a) o ile wypadek zaszedł:

w 1914 r. i wcześn., każdą markę przerach. się na	1.20 zł.
w 1915 „ „ „ „	1.15 „
w 1916 „ „ „ „	1.10 „
w 1917 „ I półr. „ „ „ „	1.00 „
w 1917 „ II „ „ „ „	0.90 „
w 1918 „ I „ „ „ „	0.80 „
w 1918 „ II „ „ „ „	0.60 „

b) o ile wypadek zaszedł w czasie od dnia 1 stycznia 1919 r., renty przeliczują się przy zastosowaniu następujących przepisów:

Zarobek roczny ubezpieczonego, obliczony stosownie do przepisów ordynacji ubezpieczeniowej w wysokości pełnej przed zastosowaniem granicy zarobku rocznego, przewidzianej w § 563 ust. II i § 939 tejże ordynacji przelicza się na złote według skali jak następuje:

jeżeli wypadek zaszedł w roku:

1919	I półr., każdą markę przerach. się na	0.40 zł.
„	II „ „ „ „	0.25 „
1920	I kwart., „ „ „ „	0.20 „
„	II „ „ „ „	0.15 „
„	III „ „ „ „	0.10 „
„	IV „ „ „ „	0.075 „

1921	I mies., każde 10 mkp. przerach. się na	0.50 zł.
„	II „ „ „ „	0.45 „
„	III-IV „ „ „ „	0.35 „
„	V „ „ „ „	0.30 „
„	VI-VII „ „ „ „	0.25 „
„	VIII „ „ „ „	0.20 „
„	IX „ „ „ „	0.15 „
„	X „ „ „ „	0.12 „
„	XI „ „ „ „	0.10 „
„	XII „ „ „ „	0.08 „
1922	I „ „ 100 mkp. „	0.70 „
„	II-III „ „ „ „	0.60 „
„	IV-V „ „ „ „	0.50 „
„	VI-VII „ „ „ „	0.40 „
„	VIII-IX „ „ „ „	0.35 „
„	X-XI „ „ „ „	0.30 „
„	XII „ „ „ „	0.25 „
1923	I „ „ 1000 mkp. „	2.00 „
„	II „ „ „ „	1.60 „
„	III „ „ „ „	1.25 „
„	IV „ „ „ „	0.90 „
„	V „ „ „ „	0.65 „
„	VI „ „ „ „	0.50 „
„	VII „ „ „ „	0.40 „
„	VIII „ „ „ „	0.30 „
„	IX „ „ „ „	0.20 „
„	X „ „ „ „	0.13 „
„	XI „ „ „ „	0.07 „
„	XII „ „ „ „	0.03 „
1924	I „ „ 100.000 mkp. „	1.20 „
„	II „ „ „ „	0.50 „
„	III „ „ „ „	0.30 „
„	IV „ „ „ „	0.20 „
„	V „ „ „ „	0.15 „
„	VI „ „ „ „	0.10 „

Do przeliczonego w ten sposób na złote zarobku rocznego stosuje się granicę zarobku rocznego wymienioną w §§ 563 i 939 cytowanej ordynacji i przeliczoną rozporządzeniami Ministra Skarbu, wydanymi w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej z dnia 30 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 58, poz. 590) oraz z dnia 22 września 1924 r. (Dz. U. R. P. № 84, poz. 810)—i tak ustalony zarobek roczny służy jako podstawa do ponownego wymierzenia renty (odprawy).

§ 2. Jeżeli wypadek zaszedł w czasie od dnia 1 lipca 1924 r. do dnia 31 grudnia 1924 r., — renty (odprawy) wymienione w § 1 wymierza się w złotych w sposób wskazany w § 1 p. b ust. 2 i ust. ostatni niniejszego rozporządzenia z tem, że część zarobku rocznego, pobranego w markach, przelicza się na złote w relacji:

1 zł. = 1.800.000 mkp., a każdy złoty zarobku rocznego liczy się:

o ile wypadek zaszedł w lipcu	1924 r. za	1.90 zł.
„ „ „ „ „ „	sierpniu „ „	1.60 „
„ „ „ „ „ „	wrześniu „ „	1.40 „
„ „ „ „ „ „	październiku „ „	1.30 „
„ „ „ „ „ „	listopadzie „ „	1.15 „
„ „ „ „ „ „	grudniu „ „	1.05 „

§ 3. Renty (odprawy), przyznane w markach niemieckich, przeliczują się, o ile tego dotąd nie uskuteczniło, na marki polskie w stosunku: 1 mar-